patto andeks annaks, kui teised temma, isse tehtud, hädda ja willetsusse läbbi saaksid parrandud.

Kes on noreſt pölwest sadik
Sönnakuulmatta ja jodik,
Sellel' pat ei anna mahti,
Et ta jomast peäseks lahti:
Maggusamaks lähhäb wiin,
Sureks haigus, wallo, piin,
Keelwad tööd ja teggo tehha,
Rööm on otsas, paljas hädda! —
Se, kes wöttab napso heast,
Paistab wälja teiste seast:
Ninna külmas sinnine,
Sojas tulli-punnane!

Juutide kiusamisest.

Saksamaal, keiser Fridriko wallitsusse ajal, uppusid, ühhel päwal, kolm Winilinna noortmeest ühhe sure süggawa tiiki, nödra jä läbbi, ärra; agga kegi ei näinud nende surma, waid ollid äkkiste kaddanud. Pea pärrast sedda tõusis jut rahwa seas, et Judid neid olle ärra tapnud. Nende uppunud noordemeeste wannemad ja suggulased töstsid suurt kärra ja kaebasid kohtuse, et Judid sedda olle teinud. Nüüd

wöeti mönned Judid kinni ja pinati ratta peäl ni kaua, kui wallo pärrast ennast süalluseks tunnistasid, et nende rahwas sedda teinud. Selle peäle said kolm sadda Juuti ellawalt ärrapölletud.

Kewwade, kui jä sullas, leiti need kolm surnokehha tiigist, kes nödra jä peäle ollid läinud liugo laskma, kelle jalge külges weel liusad kinni ollid. Kohhus ja arstid watasid nende ihhud läbbi; agga ei leitud seäl mingisuggust armi, mis wäggise surma olleks tähhendanud. Kohhus näggi nüüd kül, et Judid ilmasüta ollid pinatud ja surmatud; agga wägga hilja! Jutide kiusajad ja walletunnistajad langesid jälle kohto alla; agga ei sanud mitte ärrapölletud, mis nemmad kül ollid teninud, sest et nemmad kurjast süddamest Judarahwast kiusasid, ja isse ollid ommeti kattoligi risti ussu innimessed.

Nenda arwawad mitto ja mitto ristiinnimest Jummalale melehead teggewad, kui nemmad teise usso innimessi sawad waewada; agga süddame tunnistus ütleb: „Kui temma ommas süddames kiusamisse peäle agga mötleb ja alles isseennesega arro peab, kuida ja mil wisil se parrem ja tullusam olleks, issennast öigeks pannes, se

Eesti-rahwa mÃ¤Â¶nnus Kalender 1869, lk. 28